

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 4. december 2012
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Jean Elisabeth Hørdum
Sagsnr.: 2012-0030-1113
Dok.: 595027

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 233 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 8. november 2012. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karsten Lauritzen (V).

Morten Bødskov

/

Carsten Madsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 233 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”En rapport fra det norske kriminalpoliti, Kripas, viser, ifølge et telegram fra Ritzaus Bureau den 3. november 2012, at 120 Hells Angels medlemmer er dømt flere end 400 gange. Norsk politi mener, at tallene er med til at bevise, at motorcykelklubben er en kriminel organisation. De 120 medlemmer er dømt for op mod 1000 overtrædelser af straffeloven. Dertil kommer flere overtrædelser af våbenloven, færdselsloven og lægemiddelloven, skriver den norske avis Dagbladet citeret i samme Ritzau Telegram. Ministeren bedes redegøre for, i hvilket omfang medlemmer af Hells Angels i Danmark er blevet dømt for overtrædelser af våbenloven og straffeloven, samt hvor stor en andel af Hells Angels medlemmer, der er blevet dømt for overtrædelser af våbenloven og straffeloven. Ministeren bedes desuden redegøre for, hvorvidt disse oplysninger giver ministeren anledning til - i lighed med norsk politi - at mene, at tallene er med til at bevise, at motorcykelklubben Hells Angels i Danmark er en kriminel organisation?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet udtalelser fra Rigspolitiet og Rigsadvokaten.

Rigspolitiet har oplyst følgende:

”Siden 2009 har Rigspolitiet valgt ikke at offentliggøre visse særlige oplysninger om de enkelte grupperinger inden for rocker- og bandemiljøet, herunder antallet af medlemmer, oplysninger om geografisk tilknytning samt antallet af fældende afgørelser og sigtelser.

Baggrunden for dette er, at Rigspolitiet ikke ønsker at give detaljerede oplysninger, der direkte eller indirekte ville kunne medvirke til at oplyse om metoder, der anvendes i forbindelse med politiindsatsen på rocker- og bandeområdet.

Rigspolitiet kan herefter henvise til Rigspolitiets statusrapport vedrørende rocker- og bandeområdet 2011, hvoraf følgende fremgår:

Der var primo januar 2012 1.056 personer tilknyttet de såkaldte niveau 1 grupper, som består af Hells Angels og Bandidos, samt disse klubbers egentlige supportgrupper, og bande-grupperinger, der i lighed med rockergrupperne har en vis stærkere organisering, og som begår alvorlig organiseret kriminalitet, herunder af (kreds)grænseoverskridende karakter.

I 2011 modtog de 1.056 personer tilknyttet niveau 1 grupperne 1.992 fældende afgørelser for relevant kriminalitet.

Fældende afgørelser omfatter domme, bøder samt eventuelle tiltalefrafald.

Ved relevant kriminalitet forstås overtrædelse af straffeloven samt overtrædelse af diverse særlove, herunder lov om euforiserende stoffer, våbenloven mv.

Samlet set har personkredsen modtaget i alt 20.350 fældende afgørelser for relevant kriminalitet.

Rigspolitiet kan i øvrigt henholde sig til Rigsadvokatens og Rigspolitiets fælles udtalelse af 5. marts 2010 til brug for vurderingen af, om der bør iværksættes en undersøgelse af spørgsmålet om opløsning af visse bander og rockergrupper.”

Rigsadvokaten har oplyst følgende:

”Jeg har forstået de rejste spørgsmål om, hvorvidt det vil kunne bevises, at rockergrupperne Hells Angels og Bandidos er kriminelle organisationer således, at der sigtes til, om Hells Angels og Bandidos kan betragtes som foreninger, der har et ulovligt øjemed mv. og dermed efter grundlovens § 78 kan opløses ved dom.

Rigsadvokaten og Rigspolitiet afgav i marts 2010 en fælles udtalelse til brug for vurderingen af, om der bør iværksættes en undersøgelse af spørgsmålet om opløsning af visse bander og rockergrupper.

Rigsadvokaten og Rigspolitiet tilkendegav i den forbindelse, at der er en række spørgsmål og problemstillinger, som man bør have for øje ved vurderingen af, om der bør iværksættes en sådan undersøgelse. Det drejer sig bl.a. om de juridiske og bevismæssige spørgsmål, der knytter sig til anvendelsen af grundlovens § 78, hvorefter en forening kan opløses, hvis den har et ulovligt øjemed, om politifaglige vurderinger og om de tidsmæssige aspekter af en eventuel sag om opløsning af de pågældende bander mv.

Nogle af disse spørgsmål vil først kunne vurderes endeligt i forbindelse med en egentlig undersøgelse. Rigsadvokaten og Rigspolitiet peger imidlertid i udtalelsen på nogle foreløbige væsentlige synspunkter, der bør indgå i vurderingen af, om der skal iværksættes en undersøgelse.

I udtalelsen anføres det således bl.a., at meget tyder på, at der vil kunne tilvejebringes bevismæssigt grundlag for, at Hells Angels må anses for en forening i grundlovens forstand. Det

fremgår i den forbindelse af udtalelsen, at det, der er anført i udtalelsen om Hells Angels, tilsvarende må antages at gøre sig gældende for Bandidos.

Det fremgår endvidere af udtalelsen, at det må give anledning til betydelig tvivl, om det ville være muligt at tilvejebringe et bevismæssigt grundlag, der ville være tilstrækkeligt til, at domstolene ville anse grundlovens betingelse om, at de pågældende grupper har et ulovligt øjemed, for opfyldt.

Herudover fremgår det af udtalelsen, at der ud fra politifaglige synspunkter umiddelbart kan anføres argumenter både for og imod at søge de pågældende rockergrupper mv. opløst. Det fremgår, at det på det foreliggende grundlag og under henvisning til den nuværende situation ud fra en politimæssig vurdering ikke entydigt er en fordel at søge visse rockergrupper og bander forbudt. Hertil kommer, at et forbud næppe kan undgå at medføre, at efterforskning mod de relevante grupper i visse henseender vil blive vanskeliggjort.

Endelig anfører Rigsadvokaten og Rigspolitiet, at iværksættelse af en egentlig undersøgelse ville være særdeles tids- og resourcekrævende, og at et samlet tidsforbrug på mindre end i hvert fald 4-5 år – selv om politi og anklagemyndighed naturligvis ville sikre, at sagen kunne gennemføres hurtigst muligt – næppe ville kunne anses for realistisk.

Sammenfattende anføres det i udtalelsen, at det på den anførte baggrund er Rigsadvokatens og Rigspolitiets vurdering, at der ikke er grundlag for iværksættelse af en undersøgelse af spørgsmålet om opløsning af visse bander og rockergrupper.

Der henvises i øvrigt til den nærmere redegørelse for Rigsadvokatens og Rigspolitiets overvejelser i udtalelsens afsnit 6.

Det kan tilføjes, at Rigsadvokaten ikke er bekendt med oplysninger, der giver anledning til at ændre den vurdering, som fremgår af udtalelsen fra 2010.”

Justitsministeriet kan henholde sig til det, som er anført af Rigspolitiet og Rigsadvokaten. Rigspolitiets og Rigsadvokatens udtalelse fra marts 2010, som der er henvist til ovenfor, er sendt til Folketingets Retsudvalg den 9. marts 2010, jf. REU (Alm. del) – bilag 363, folketingsåret 2009-10. Udtalelsen er vedlagt i kopi.